

tsachen) καὶ καθόλου ὡς ἰσχυρίζονται τοῖς μαθηταῖς διαφόρων εἰδους ἀκατα-
λήπτους θεωρητικὰς δηλώσεις (mit allerlei den Schülern unverständli-
chen speculativen andeutungen herumwerfen κτλ. σελ. 276 πρὸς
καὶ 280).

Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος βιβλίον τοῦ ἐν Graz Διδασκαλικοῦ Συλλόγου, ἐν
ᾧ καταδηλοῦται ὅτε ἐμβριθὴς καὶ ὁ εὐσχημος τρόπος, καθ' ὃν διεξά-
γονται παρὰ τῶν μελῶν αὐτοῦ αἱ ἐπιστημονικαὶ συζητήσεις, δύναται ν'
ἀποβῆ τοῖς τε ἐκάστοτε διέπουσι παρ' ἡμῖν τὰ τῆς παιδείας καὶ τοῖς
περὶ ἐκπαιδευτικῶν ἀντικειμένων συζητοῦσι πολυειδῶς διδακτικώτατον
καὶ ὠφελιμώτατον.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Κατὰ μῆνα Μάρτιον ἐγένετο ἐν τινὶ αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου
ἡ προαγγελθεῖσα γενικὴ συνέλευσις τῶν ἐταίρων τῆς Ἀρχαιολογικῆς
Ἑταιρίας. Ὁ πρόεδρος κ. Κοντόσταυλος, ἀφοῦ δι' ὀλίγων ἐξήγησε
τὸν σκοπὸν τῆς συνελεύσεως, ἔδωκεν ἔπειτα τὸν λόγον εἰς τὸν
γραμματέα τῆς ἐταιρίας καθηγητὴν κ. Κουμανούδην ἐκθέσαντα κατὰ
τὸ ἔτος 1886 ἔργα τῆς Ἑταιρίας, τῆς ἐκθέσεως δὲ ταύτης δίδομεν ἐν-
τάυθα σύντομον περίληψιν.

Ἀνασκαφαὶ ἐγένοντο ἐν ὄλῳ ἑννέα : 1) ἡ τῆς ἀκροπόλεως, ἐνθα ἀ-
νεκαλύφθησαν τὰ θεμέλια δύο σπουδαίων οἰκοδομημάτων, ὁ μεταξὺ Παρ-
θενῶνος καὶ Ἐρεχθείου ἐξάστυλος περίπτερος ναός, ὅστις ὑποτίθεται
ὅτι εἶνε ὁ τῆς Πολιάδος Ἀθηνᾶς, καὶ ἐν ἄλλο κτίριον, πιθανῶς ἡ Χαλ-
κοθήκη. Κατὰ τὰς αὐτὰς ἀνασκαφὰς εὐρέθησαν καὶ κινηταὶ ἀρχαιότη-
τες πολλαί, ἰδίως μαρμάρινα ἀγάλματα ἀρχαῖκὰ πολύτιμα, τὰ ὅποια ὡς
πολλάκις ἐν ταῖς ἐφημερίσι περιγραφέντα δὲν ἀναφέρομεν λεπτομερῶς
ἐνταῦθα. 2) Ἐξακολούθησις τῶν ἐν τῇ παλαιᾷ ἀγορᾷ Ἀθηνῶν ἀνασκα-
φῶν, καθ' ἃς συνεπληρώθη, ὅσον ἦτο δυνατόν, τὸ σχέδιον τοῦ λεγομένου
Γυμνασίου τοῦ Ἀδριανοῦ· λέγομεν δὲ ὅσον ἦτο δυνατόν, διότι πρὸς ἐν-
τελῆ αὐτοῦ συμπλήρωσιν ἔδει ν' ἀνασκαφῶσι καὶ ἄλλαι παρακείμεναι

οικοδομαί, πρὸ παντός δ' ἄλλου ὁ στρατῶν τῆς χωροφυλακῆς καὶ τὸ τζαμίον· ὁ κ. Κουμανούδης ἐξέφρασε τὴν εὐχὴν τοῦ Συμβουλίου νὰ παραδοθῶσι ταῦτα ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τῇ Ἐταιρίᾳ πρὸς ἀνασκαφὴν, καὶ ἡμεῖς ἐπαναλαμβάνομεν τὴν εὐχὴν χάριν καὶ τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ τῆς εὐκοσμίας τῆς πόλεως. Κατὰ τὸ παρὸν αἱ ἀνασκαφαὶ αὗται ἀργοῦσι μὴ ὑπάρχοντος ἀνασκαπτέου χώρου διαθεσίμου. 3) Ἀνασκαφαὶ παρὰ τὸ Ὀλυμπεῖον καθ' ἃς ἀπεκαλύφθη ὁλόκληρος ἡ βορεινὴ πλευρὰ τοῦ περιβόλου μετὰ τοῦ προπύλου, τὸ ὅποιον ἀπετελεῖτο ἐκ προτάσεως ἐχούσης τέσσαρας κίονας. Τὸ πρόπυλον τοῦτο κεῖται οὐχὶ εἰς τὸ μέσον, ὡς ὑπετίθετο πρὸ τῶν ἀνασκαφῶν, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἀνατολικὸν ἄκρον τῆς βορεινῆς πλευρᾶς, δὲν εἶχε δὲ ἄλλο ἀντίστοιχον πρὸς τὴν ἀψίδα τοῦ Ἀδριανοῦ.

Κατὰ τινὰ ἄλλα σημεῖα ἐπεβεβαιώθη, ὡς εἶπεν ὁ κ. Κουμανούδης, τὸ σχέδιον τοῦ ὅλου περιβόλου, ὡς ἐδημοσιεύθη αὐτὸ πρὸ 25 ἐτῶν ἐν τῇ ἑλληνικῇ ἀρχαιολογικῇ ἐφημερίδι, ἐν ᾧ καὶ οἱ νεώτατοι τοπογραφικοὶ χάρται τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ ξένων τὸ δημοσιεύουσιν ἄλλοῖον, διότι αὐτοὶ καὶ τὰς πρὸ τινῶν ἐτῶν ὑπὸ τοῦ γάλλου μηχανικοῦ Daniel κατὰ τὴν ἰσοπέδωσιν τῆς πλατείας τοῦ Ὀλυμπείου γενομένας μετακινήσεις λίθων τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ περιβόλου ἐκλαμβάνουσιν ὡς ἀρχαίας. 4) Ἀνασκαφὴ ἐν Πειραιεῖ κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀρτέμιδος, ὅπου ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν τοῦ καθηγητοῦ κ. Δραγάτη ἀπεκαλύφθησαν τὰ θεμέλια οἰκοδομήματος καλῶν χρόνων, λίαν πιθανῶς στοᾶς, ἥτις ἐβλεπε πρὸς τὸν λιμένα. 5) Ἀνασκαφαὶ Ἐλευσίνος αὗται ἐξακολουθοῦσιν ἀπὸ πολλῶν γινόμεναι ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων, κ. Δ. Φιλίου ἐφέτος διήρκεσαν μόνον τρεῖς μῆνας. Ἀνεκαλύφθη ἐν οἰκοδόμημα συγκείμενον ἐκ τριῶν διαχωρισμάτων, ὧν τὸ μὲν μεσαῖον εἶνε ἡρμικκλικόν, τὰ δὲ ἐκατέρωθεν ἄλλα δύο τετραγωνικά, ἐκ τῆς ὁμοιότητος αὐτοῦ πρὸς τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ βουλευτήριον ὑποτίθεται, ὅτι καὶ αὐτὸ τοιοῦτον εἶνε, διότι καὶ ἐν Ἐλευσίनि μνημονεύεται βουλευτήριον ἐν μεταγενεστοτέραις ἐπιγραφαῖς. Παρ' αὐτὸ ὤρθθησαν τὰ θεμέλια διπλῆς στοᾶς καὶ ἐξέδρας τινός· πρὸς τούτοις καὶ ἐπιγραφαὶ ἀξίαι λόγου. 6) Ἀνασκαφαὶ ἐν Ἀμφιαρείᾳ παρὰ τὸν Κάλαμον τοῦ δήμου Ὠρωπίων. Ἀνεκαλύφθησαν τὰ περὶ τοῦ ναοῦ καὶ τῆς κατὰ τὸ 1885 ἀνακαλυχθείσης στοᾶς, κυρίως ὄρωε ἀνεσκάφη τὸ θέατρον, αὐτὴ ἢ σκηνὴ σωζομένη ἐν μέρει ἀρκετὰ καλά, παρουσιάζει ἰδιὰ τινὰ ἀπαντῶμενα μόνον παρὰ τῷ ἐν Ἀσσω τῆς Τρωάδος θεάτρῳ.

Τὰς ἀνασκαφὰς ταύτας διηύθυνεν ὁ ἐφορος κ. Β. Λεονάρδος. 7) Ἀνασκαφαὶ τάφων ἐν Ἐρετρία, ἐπιστατοῦντος τοῦ ἐφόρου κ. Χρ. Τσοῦντα· ἠνεώχθησαν τάφοι περὶ τοὺς ἑκατόν, εὐρέθησαν δὲ διάφορα κτερίσματα ἄξια λόγου· μεταξὺ αὐτῶν μνημονευτέα εἶνε μία χαλκῆ ὑδρία, φέρουσα ἐπικεκολλημένον ἀνάγλυφον ὠραῖον, παριστῶν τὸν Διόνυσον μεθύοντα καὶ ὑποβασταζόμενον ὑπὸ Σατύρου· ἐπεὶτα ἔξ λήκυθοι λευκαὶ ἐκ τῶν καλλιτέρων μέχρι τοῦδε γνωστῶν, ἄλλαι ἐρυθρόμορφοι, ὧν μία φέρει καὶ τὸ ὄνομα τοῦ τεχνίτου Δούριδος, καὶ ἄλλα τινὰ μικρότερα ἀντικείμενα· 8) Ἀνασκαφαὶ ἐν Μυκῆναις ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ αὐτοῦ ἐφόρου Σρ. Τσοῦντα· Ἐν αὐταῖς ἀπεκαλύφθη εἰς οἶκος προϊστορικὸς συγκείμενος ἐξ ἑνὸς προαυλίου, μιᾶς αὐλῆς, μιᾶς αἰθούσης καὶ τεσσάρων θαλάμων. Ἐπὶ δὲ τῆς κορυφῆς τῆς ἀκροπόλεως Μυκηνῶν ἀνευρέθη τὸ ἀνάκτορον τῶν βασιλέων τοῦ τόπου, ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ ἀνδρῶνος καὶ τοῦ γυναικωνίτου· ὁ πρῶτος σώζεται καλλίτερον, σύγκειται δ' ἐκ μιᾶς μεγάλης αὐλῆς ἐχούσης 250 περίπου μέτρων ἐμβαδὸν καὶ τινῶν δωματίων παρὰ τὰς δύο αὐτῆς πλευράς. Ἡ κυρίως αἴθουσα ἔχει καὶ πρόδρομον καὶ πρὸ αὐτοῦ στοάν, τὸ δ' ἐμβαδὸν μόνης τῆς αἰθούσης εἶναι 140 τετραγωνικῶν μέτρων περίπου. Ἡ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς ἐστία ἔχει διάμετρον 4 μέτρων, ἡ δὲ στέγη ὑπεβαστάζετο ὑπὸ τεσσάρων κίωνων. Οἱ οἱ τοῖχοι ἐφ' ὧν σώζονται ἴχνη τοιχογραφιῶν ἐπὶ χρίσματος ἐξ ἀσβέστου, εἶνε ἐκτισμένοι ἐκ λίθων μικρῶν καὶ πηλοῦ, ὅπως καὶ οἱ τῆς Τίρυνθος, τὸ περιστατικὸν δὲ τοῦτο ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὸν Στίελμαν καὶ ἄλλους τινὰς νὰ ὑποστηρίξωσιν ὅτι ὅτι τὸ ἐν Τίρυνθι ἀνάκτορον εἶναι κτίσμα μεσαιωνικόν.

Ἐὰν τοῦτο ἦτο ἀληθές, ἔπρεπεν ἐξ ἀνάγκης καὶ τὸ ἐν Μυκῆναις νὰ ἦναι μεσαιωνικόν, διότι ἡ ὁμοιότης τῶν δύο εἶνε μεγίστη, ἀποδεικνύει δ' ὅτι ἀμφότερα εἶνε οἰκοδομήματα τῆς αὐτῆς ἐποχῆς. Εὐτυχῶς ὁμῶς ἐν Μυκῆναις ὑπάρχουσιν ἀναμφισβήτητα τεκμήρια, ὅτι τὸ πέρυσιν ἀνακαλυφθὲν ἀνάκτορον εἶνε πανάρχαιον, δι' αὐτοῦ δὲ αἴρεται πᾶσα πλέον ἀμφιβολία καὶ περὶ τῆς ἀρχαιότητος τοῦ ἐν Τίρυνθι. Κινηταὶ ἀρχαιότητες εὐρέθησαν ἐν Μυκῆναις πολλαί, ἐξέχουσι δὲ μεταξὺ αὐτῶν αἱ περίεργοι τοιχογραφίαι, 9) ἀνασκαφαὶ ἐν Ἐπιδαύρῳ διευθύνοντος τοῦ ἐφόρου κ. Β. Στάη. Ἀποκαλύφθη κτίριον χρόνων ρωμαϊκῶν, πιθανῶς γυμνάσιον, ἐν αὐτῷ δὲ καὶ περίεξ αὐτοῦ εὐρέθησαν πολλὰ ἀγάλματα μαρμάρινα ἄξια λόγου, τὸ καλλίτερον ὁμῶς αὐτῶν εἶνε ἄγαλμα τῆς Ἀφρο-

δίτης σχετικῶς καλῶς διατηρούμενον, οὐ ὅμοιον εὐρίσκεται καὶ ἐν Λούβρω τῶν Παρισίων. Μεταξὺ τῶν λοιπῶν μνημονευτέα εἶνε ἀγαλμάτια τινὰ τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ δύο τῆς Ἀθηνᾶς. Ἐπίσης καὶ ἐπιγραφὰς ἀξιολόγους ἀνεκάλυψεν ἐν Ἐπιδαύρῳ ὁ κ. Στάης δημοσιευθησομένας προσεχῶς ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι.

Τῶν ἀνασκαφῶν τούτων τὰ κινητὰ εὐρήματα μετηνέχθησαν εἰς Ἀθήνας καὶ τὰ μὲν γλυπτὰ παρεδόθησαν εἰς τὸ κεντρικὸν Μουσεῖον, τὰ δὲ λοιπὰ πάντα συγχωνευθέντα ἐν ταῖς ἐν τῷ Πολυτεχνεῖῳ συλλογαῖς τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας κατελογίσθησαν ἐν τακτικοῖς καταλόγοις καὶ ἐταξινομήθησαν ἐπιστημονικῶς ὑπὸ τοῦ ἐπιμελητοῦ τοῦ μουσείου τῆς ἐταιρίας κ. Ἀθ. Κουμανούδη. Ὁ αὐτὸς κατέγραφεν ἐν τοῖς καταλόγοις καὶ κατέτασεν ἐν τῇ οἰκείᾳ θέσει καὶ ἕκαστον τῶν δι' ἀγορᾶς ἢ δωρεῶν ὑπὸ τῆς ἐταιρίας ἀποκτηθέντων κατὰ λήξαν ἔτος ἀρχαίων.

Μετὰ τὸν γραμματέα ἀνελθὼν εἰς τὸ βῆμα ὁ προσωρινὸς ταμίας τῆς Ἐταιρίας κ. Νικολαΐδης διεσαφήνισε δι' ὀλίγων μέρη τινὰ τῶν λογαριασμῶν, οἵτινες ἐντυποὶ εἶχον διανεμηθῆ πρότερον εἰς τοὺς ἐταίρους. Ἐξ αὐτῶν βλέπομεν, ὅτι τὰ ἔσοδα τῆς Ἐταιρίας κατὰ τὸ 1886 ἀνήλθον εἰς δρ. 110,000. τὰ δ' ἔξοδα εἰς δρ. 135,000 περίπου. Ἐκ τε τῶν ἐσόδων ὅμως καὶ ἐξόδων πρέπει ν' ἀφαιρεθῶσι δρ. 32,000 περίπου, ποσὸν δηλαδὴ δαπανηθὲν διὰ τοὺς κερδίζοντας κλήρους καὶ τὰ ἄλλα ἔξοδα τῶν λαχείων τῆς Ἐταιρίας, τὰ δὲ ὑπολειπόμενα ποσὰ εἶνε τὰ καθαρῶς ἀρχαιολογικὰ ἔξοδα καὶ ἔσοδα. Ἰδιαιτέρως ἀναφέρομεν, ὅτι δι' ἀνάσκαφας ἐδαπανήθησαν δρ. 55,000, δι' ἀγορὰς ἀρχαίων, συγκολλήσεις αὐτῶν, ἀρχαιοθήκας κτλ. δρ. 18,500, διὰ τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα δρ. 6,000 κ. τ. λ. Ἰδίας μνησίας ἄξιον θεωροῦμεν καὶ τὸ ποσὸν 5,000 περίπου δραχμῶν, τὸ ὁποῖον τὸ συμβούλιον τῆς Ἐταιρίας ἔστειλεν εἰς τὸν ἐν Ἡρακλείῳ τῆς Κρήτης σύλλογον ὡς συνδρομὴν πρὸς ἀγορὰν ἀγάλματος τινος μαρμαρίνου, τὸ ὁποῖον ἦτο φόβος νὰ ἐξαχθῆ ἐκ τῆς νήσου καὶ τὸ ὁποῖον νῦν ἐγείνε κτῆμα τοῦ συλλόγου.

Τὸ ὑπὸ τοῦ ἀποθανόντος ταμίου τῆς Ἐταιρίας Π. Γιαννοπούλου καταλειφθὲν ἔλλειμα κατὰ τὰς γενομένας ἐξελέγξεις ἀνέρχεται ἀκριβῶς εἰς δρ. 69,329. 18.

Ἐν τέλει σημειοῦμεν, ὅτι ὁ γραμματεὺς κ. Κουμανούδης ὑπέμνησε τοῖς ἐταίροις, ὅτι ἐφέτος ἡ Ἐταιρία συμπληροῖ μίαν πεντηκονταετηρίδα ἀπὸ τῆς συστάσεώς της, ἀνέφερε δ' ὅτι ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ τὸ ἐν

Βερολίῳ αὐτοκρατορικὸν γερμανικὸν ἀρχαιολογικὸν ἔνστιτοῦτον ἀπέ-
στειλε τῇ Ἑταιρίᾳ συγχαρητήριον προσαγόρευσιν ἐκδοθεῖσαν ἐν μεγάλῃ
ἐπισημότητι τῷ προέδρῳ κ. Κοντσοταύλῳ ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ καὶ τοῦ
ὑποδιευθυντοῦ τῆς ἐνταῦθα Γερμανικῆς Σχολῆς.

ΔΩΡΕΑΙ ΒΙΒΛΙΩΝ

Τὸ ἀντεπιπέλλον τοῦ συλλόγου μέλος κ. Fr. Hanna καθηγητῆς τῆς
ἐν Κρέμῳ τῆς Αὐστρίας ἐδωρήσατο τῇ Βιβλιοθήκῃ τοῦ Συλλόγου τὰ
ἐπόμενα ἑπτὰ βιβλία :

C. Sallustii Crispi Bellum Catillinae et bellum Jugur- thinum ὑπὸ Ignaz Pramer	1886
Cornelii Nepotis Vitae ὑπὸ Andr. Weidner	1884
Vergili Maronis Carmina selecta ὑπὸ W. Kloucek	1886
Sophoclis Antigone ὑπὸ Fr. Schubert	1883
Sophocl. Ajax. »	1883
Kunstarchaeologische Werke ὑπὸ Karl Otfried Mül- ler Τόμ. 5	1837—1840
Demosthenis Oratio in Aristocratem Graeca emenda- tiora edidit Ernestus G. Weber Jenae	1845
Zeitschrift für die österreichischen Gymnasien Jahr- gang	1850 καὶ 1851

*Zur chronologie des Euboeischen Krieges und der Olynthis-
chen Reden des Demosthenes von A. Baran.*

M. Tulli Ciceronis orationes Selectae. De imperio Gn. Pompei oratio in L. Catilinam orationes IV. ὑπὸ H. Nohl.	1886
Sophoclis Electra ὑπὸ Fr. Schubert	1884
» Oedipus Rex »	1883
Jahres bericht des K. K. Ober-Cymnasiums in Krems am Schlusse des Schuljahres	1886
1. Zur prosopographia Horatiana (11 theil) ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ F. Hanna. 2. Schulnachrichten 1886.	
Der geist in der Natur von H. C. Oersted.	1850